

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Varga D. Péter ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Németh Zsolt ügyvéd által képviselt alperes ellen vételár megfizetése iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2006. december 19-én kelt 10.G.23.174/2006/4. számú ítélete ellen az alperes részéről 5. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a Fővárosi Ítéltábla az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint jogorvoslati perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 366.600 (háromszázhatvanhatezer-hatszáz) forint - illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt - jogorvoslati illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A ... Kft. 1999. december 17-én megállapodott az alperessel, hogy átengedi a szerződés 1. számú melléklete szerinti szoftverekből álló raktárkészletét, az ezekhez kapcsolódó magyar fordítások rendelkezési jogát, továbbá a vevőkörét 7.800.000 forint + ÁFA megfizetése ellenében, melynek kifizetését az alperes a

szerződés 4. pontjában rögzítettek szerint részletekben vállalta 2000. június 17-e és 2002. december 17-e között.

A megállapodás szerinti fenti ellenértékről a ... Kft. 2000. január 10-én számú számlát állított ki, melyen megjelölt bankszámlára az alperes 2000. június 28-án 1.755.000 forintot, 2001. november 26-án 1.885.000 forintot utalt át, ezt meghaladó kifizetést felszólítás ellenére nem teljesített.

2003. augusztus 13-án a ... Kft. a felperesre engedményezte a sorszámú, alperes által befogadott számlán alapuló 6.110.000 forint követelését 6.000.000 forint megfizetése ellenében.

Az engedményezésről 2003. augusztus 13-án kelt levélben tájékoztatta az engedményező az alperest azzal, hogy az értesítés kézhezvételét követően kizárólag a felperes részére teljesíthet, az értesítést az alperes 2003. augusztus 21-én átvette.

A felperes 2006. június 29-én beérkezett kereseti kérelmet terjesztett elő, melyben kérte az alperest kötelezni 6.110.000 forint és annak 2003. augusztus 13. napjától a kifizetés napjáig járó évi 20 %-os késedelmi kamata megfizetésére, hivatkozva arra, hogy az 1999. december 17-i megállapodás alapján fennálló fizetési kötelezettségének az alperes csak részben tett eleget, a fennmaradt 6.110.000 forint tartozását - melyet a követelés jogosultja 2003. augusztus 13-án kelt szerződéssel a felperesre engedményezett -felszólítás ellenére sem fizette meg.

Az alperes érdemi ellenkérelmében nem tette vitássá, hogy közte és a ... Kft. között - a társaságok képviselőit jogosultak aláírásával - 1999. december 17-én írásbeli megállapodás jött létre. Nem vitatta azt sem, hogy a fizetési kötelezettségének a keresetben megjelölt összeg tekintetében nem tett eleget, a követelés elutasítását arra hivatkozással kérte, hogy az ellenértékről kiállított számlát nem a megállapodás aláírói, hanem arra jogosulatlan személyek írták alá. Erre vonatkozóan a számla aláíróit, a megállapodásra az alperes ügyvezetőjét kérte tanúként meghallgatni, a bizonyítási indítvány elutasítását követően az alperes ügyvezetőjének meghallgatását kérte arra vonatkozóan, hogy a számlát miért nem az annak aláírására jogosultak írták alá.

Az elsőfokú bíróság 2006. december 19. napján kelt 10.G.23.174/2006/4. sorszámú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.110.000 forintot, ennek 2003. augusztus 13. napjától a kifizetés napjáig járó évi 20 %-os késedelmi kamatát, valamint 733.200 forint perköltséget. Ítélete indokolásában megállapította, a ... Kft. és az alperes között a Ptk. 365. §-a (1) bekezdése szerinti adásvételi szerződés jött létre, ennek alapján a felperes jogelődje a szoftverekből álló raktárkészlet, az ehhez kapcsolódó magyar fordítások rendelkezési joga és a vevőkör átadására, az alperes 7.800.000 forint + ÁFA ellenérték megfizetésére volt köteles. Az alperes nem hivatkozott arra, hogy a ... Kft. a fenti szerződéses kötelezettségvállalásának nem tett eleget, ugyanakkor nem vitatottan vételár fizetési kötelezettségét csak részben teljesítette.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a ... Kft. a Ptk. 328. § (1) bekezdése szerint a vételár követelését a felperesre engedményezte, erről a Ptk. 328. § (3) bekezdése szerint az alperest értesítette, így az alperes fizetési kötelezettsége a Ptk. 328. § (4) bekezdése szerint az engedményes felé áll fenn, melynek nem tett eleget.

Az elsőfokú bíróság a számla kifogásolására vonatkozó védekezést alaptalannak, az ekörbeni tanúbizonyítást szükségtelennek találta; álláspontja szerint a számla nem megfelelő kiállítása sem tenné a felperesi követelést megalapozatlanná, arra adna alapot, hogy az alperes másik számla kiállítását kérje. Utalt arra is, hogy a számlát az alperes befogadta, azzal szemben kifogást nem emelt, lekönyvelte és annak alapján a felperesi jogelőd részére részben teljesített, tehát a számlát szabályszerűnek elfogadta.

Tekintve, hogy a ... Kft. és az alperes közötti írásba foglalt megállapodásból megállapítható volt a szerződés tartalma, az elsőfokú bíróság mellőzte a megállapodásra indítványozott tanúmeghallgatást, arra is figyelemmel, hogy az alperes nem hivatkozott eltérésre az okiratban foglaltaktól.

Az elsőfokú bíróság a felek egyéb bizonyítási indítványa, előadása hiányában a rendelkezésre álló adatok alapján hozta meg határozatát, a kereseti kérelemben foglaltak szerint marasztalva az alperest, a perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett, a pervesztes alperest a 32/2003. (VIII.23.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint a pertárgyérték 5 %-át kitevő, ÁFA-t is tartalmazó ügyvédi munkadíj és a felperes által lerótt eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján annak hatályon kívül helyezését, másodlagosan a perköltség mérsékelését kérte, hivatkozva arra, hogy a jogi képviselő csak egy tárgyaláson jelent meg.

A fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a keresetlevélhez csatolt megállapodás és számla nem alapozza meg a követelés jogalapját; a hiányos kereset ellenére az elsőfokú bíróság az alperes tanúmeghallgatásra vonatkozó bizonyítási indítványát mellőzte; így nem vizsgálta, hogy a felek megállapodása teljesedésbe ment-e, a szerződésből eredő kötelezettségét a ... Kft. teljesítette-e, ennek hiányában nem bizonyított, hogy a felperes jogszerűen érvényesíti követelését. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte az alábbiakat; a ... Kft. a megállapodást megsértve nem mondta fel viszonteladói megállapodásait, nem volt viszonteladói szerződése a ...-mel, csak egy nem kizárólagos határozatlan idejű szerződéssel rendelkezett, a ...-vel volt ugyan viszonteladói szerződése, de az sem volt kizárólagos és határozott idejű, a megállapodásuk részét képező ügyfélkört nem adta át, továbbá a hitelkeret lerendelésére sem kerülhetett sor, mivel elmulasztotta az erről szóló megállapodást a termékek gyártójával megkötni. Mindezek alapján arra hivatkozott, hogy a ... Kft. a szerződésben foglalt kötelezettségét maradéktalanul nem teljesítette, ezért további fizetési kötelezettség az alperest nem terheli.

Az alperes hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 125. § (3) bekezdésében foglaltakat megsértve járt el, tekintve, hogy a kereset benyújtása

2006. június 29-i, az első tárgyalás pedig 2006. december 19-én került megtartásra, így a két időpont között több mint négy hónap telt el.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

Az alperes a fellebbezésében eljárásjogi szabálysértésként a Pp. 125. § (3) bekezdésében foglaltak megsértésére hivatkozott, arra, hogy az elsőfokú bíróság az első tárgyalás időpontjának kitűzésekor figyelmen kívül hagyta a jogszabály által előírt, a keresetlevél benyújtásától számított négyhónapos határidőt.

Az alperes eljárásjogi szabálysértésre hivatkozása az alábbiak szerint alaptalan.

A Pp. 125. § (3) bekezdése előírja, hogy az első tárgyalást úgy kell kitűzni, hogy az a keresetlevélnek a bírósághoz érkezését követően legkésőbb négy hónapon belül megtartható legyen, kivéve, ha a törvény a határidő kezdő időpontját illetően eltérő időpontot határoz meg.

A Pp. 252. § (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem, illetőleg a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül - végzéssel hatályon kívül helyezheti, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasíthatja, ha az első fokú eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt szükséges a tárgyalás megismétlése, illetőleg kiegészítése.

Az eljárás irataiból kitűnően az elsőfokú bíróság az első tárgyalást a 2006. június 29-én beérkezett keresetlevél alapján 2006. november 27-ére - majd ezen időpontot módosítva - 2006. december 19-ére tűzte ki, így helytálló az alperes azon fellebbezési hivatkozása, hogy az első tárgyalás megtartására a Pp. 125. § (3) bekezdésében előírt határidőn túl került sor.

A határidő betartásának elmaradása az ügy elhúzódására vezethet, mely az első fokú eljárás során a Pp. 114/A. § (1) bekezdésében foglaltak szerint kifogás előterjesztésével orvosolható, azonban nem minősül az ügy érdemi elbírálására kiható jogszabálysértésnek, így a határozat Pp. 252. § (2) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezésére nem ad alapot, ezért a Fővárosi Ítélőtábla vizsgálta az elsőfokú bíróság határozatának érdemi megalapozottságát.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetében és az alperes védekezésében előadottakra figyelemmel a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben, teljeskörűen feltárta, és helytálló az abból levont jogi következtetése is.

A rendelkezésére álló okiratok alapján helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy egyrészt a ... Kft. eladóként, az alperes vevőként 1999. december 17-én a Ptk. 365. § (1) bekezdése szerinti adásvételi szerződést kötött, másrészt a ... Kft. a fenti

szerződésen alapuló vételár követelését a Ptk. 328. § (1) bekezdése szerint a felperesre engedményezte, melyről az alperes a Ptk. 328. § (3) bekezdésében előírtaknak megfelelően értesült.

Az alperes az első fokú eljárás során az eladó szerződésszerű teljesítését nem vitatta, szerződésszegésre nem hivatkozott, az engedményezési szerződést sem tette vitássá, továbbá a felperes által elismert kifizetésen felüli teljesítés megtörténtét sem állította, a védekezését kizárólag a vételárról kiállított számla aláírásának szabálytalanságára alapította és - a 2006. december 19-i tárgyalásról felvett 4. sorszámú jegyzőkönyvben foglaltakból kitűnően - a számla aláírására kért tanúmeghallgatást, egyéb bizonyítékot, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság helyesen vont jogi következtetést az alperesi védekezés alaptalanságára, helytállóan kifejtve, hogy a számla esetleges alaki hiányossága az alperes fizetési kötelezettségének a fennállását nem érinti, ezért nem tévedett, amikor a szükségtelen tanúbizonyítást mellőzte, és a rendelkezésre álló okiratok alapján a Pp. 141. § (1) bekezdése szerint az ügy érdemében határozott.

A fentiekből következően alaptalan az alperes fellebbezési okfejtése a tényállás feltáratlanságára és a tanúbizonyítás téves mellőzésére; tekintve, hogy az első fokú eljárás során a felperesi jogelőd szerződésszegésére nem hivatkozott, erre vonatkozó, a Pp. 139. §-ának megfelelő ellenkérelmet nem adott elő, ekörbeni védekezését csak a fellebbezésében fejtette ki, így azt az elsőfokú bíróság érdemi határozata meghozatalakor nem is vehette figyelembe, a védekezés jogorvoslati eljárás során történő elbírálását pedig a Pp. 235. § (1) bekezdése zárja ki.

Helytálló az első fokú határozat a perköltségre vonatkozóan is; az elsőfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján helyesen a pervesztes alperest kötelezte a pernyertes felperes perköltsége megfizetésére, mely az általa lerótt kereseti illetéken felül a jogi képviselével felmerült munkadíjból áll, annak összegét - a pertárgy értékére, valamint a kifejtett munkára figyelemmel - helyesen a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja figyelembevételével határozta meg.

Tekintettel arra, hogy az alperes fellebbezése eltérő tényállás megállapítására, illetőleg jogi következtetés levonására nem adott alapot, a Fővárosi Ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - utalva a Pp. 254. § (3) bekezdésében foglaltakra - indokai alapján helybenhagyta, határozatát a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül meghozva.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéletábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes jogorvoslati perköltsége megfizetésére, mely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján megállapított, általános forgalmi adót is tartalmazó jogi képviseleti munkadíjból áll, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2)

bekezdése alapján kötelezte az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt jogorvoslati illeték megfizetésére.

Budapest, 2007. október 16.

. Gál Judit s. k.,

a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s. k.,
előadó bíró

dr. Rédei Anna s. k.,
bíró